

Arrest

nr. 99 823 van 26 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X en X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen
X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 9 november 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. RIAD en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van B.R.:

"A. Feitenrelaas

U, B. R., bent een drieënveertigjarige Afghaanse man van Pashtou-origine. U bent geboren in het dorp Azizabad gelegen in het district Shindand, dat op zijn beurt gelegen is in de provincie Herat. Tien à elf jaar geleden huwde u met B. S. (O.V. X). Samen kreeg u twee kinderen. M. B. is acht jaar en uw dochter M. B. is er ongeveer vijf. Uw broer en zijn familie overleden na een luchtaanval van de NAVO.

Uw familie had ongeveer tachtig jerib grond in bezit. Het is het bezit van deze gronden dat u in de problemen bracht.

Uw problemen begonnen toen op een dag uw zoon werd ontvoerd toen hij aan het spelen was voor uw huis. U ging meteen klacht indienen bij de politie. Drie dagen lang ging u de zaak opvolgen maar telkens was er geen spoor. De vierde dag ging u naar uw gronden toen u iemand tegen het lijf liep die u adviseerde arabab (dorpshoofd) J. K. te benaderen. Hij bracht u op de hoogte dat J. K. geholpen had een jongen, die twee maanden geleden ontvoerd was, vrij te krijgen via onderhandelingen met de ontvoerders.

Samen met uw vrouw volgde u zijn raad op. U smeekte hem om hulp waarna hij zei dat hij ging zien wat hij kon doen. De volgende avond kwam J. K. naar uw huis. De ontvoerders vroegen tien miljoen afghani (200.000\$) voor de vrijlating van uw zoon. Hij voegde eraan toe dat niemand mocht weten dat hij een tussenpersoon was anders zou uw zoon zijn leven in gevaar zijn. U beweerde geen tien miljoen afghani te kunnen betalen en vroeg hem om de prijs naar beneden te onderhandelen tot drie miljoen afghani. De volgende dag had hij het bedrag naar vier miljoen gekregen maar moest u binnen de twee dagen betalen of uw zoon ging het bekopen met zijn leven. Toen u zei dat u moeite ging hebben om zo'n groot plot land te verkopen binnen de twee dagen, stelde J. K. u een koper voor. De volgende dag gingen jullie samen met de koper, M. H., het stuk land bezichtigen. U had in totaal tachtig jerib maar M. H. wou enkel de dertig jerib, die dicht bij de weg lagen, kopen. Het land was normaal gezien tussen de vierhonderd- en vijfhonderdduizend afghani waard maar M. H. stelde u slechts tweehonderdduizend afghani voor. Omwille van de ontvoering van uw zoon had u geen andere keuze dan hiermee akkoord te gaan. Het verkoopcontract werd getekend in bijzijn van de mullah, het hoofd van de lokale shura, het dorpshoofd en de ouderen van het dorp. M. H. kon u slechts vier miljoen afghani cash betalen. Voor de overige twee miljoen kreeg u een schuldbrief.

In de avond gaf u het geld aan J. K.. De volgende dag om tien uur 's avonds werd uw zoon bij u thuis afgezet. De volgende dag kwam de lokale politie naar uw huis. Ze hadden ergens opgevangen dat uw zoon vrijgelaten was en kwamen zich informeren wie hierbij geholpen had. U was op uw grond maar uw vrouw vermeldde de naam van J. K.. De politie ging bij hem langs maar hij was niet thuis. J. K. was ondertussen op de hoogte gebracht dat de politie bij hem langs was geweest en vluchtte de bergen in.

Zeven dagen later was u alleen thuis toen er om middernacht werd aangeklopt. U vertrouwde het zaakje niet en klom op het dak. Daar zag u dat er vijf bewapende mannen voor uw deur stonden. U klom de muur over en verborg zich in de tuin tot het ochtendgloren. U weet niet of de bewapende mannen uw compound hebben betreden. Toen u ging kijken bij de deur zag u een dreigbrief liggen. Hierin werd u gewaarschuwd de overige zes miljoen afghani te betalen als straf voor het opgeven van J. K. zijn naam bij de autoriteiten. Het hoofd van de lokale shura waarschuwde u dat zelfs als u die zes miljoen afghani ging betalen dit niet het einde van uw problemen ging betekenen. Hij verwittigde u dat ze u zouden blijven lastigvallen. Ook uw neef gaf u hetzelfde advies. Uw neef regelde de smokkelaar. U gaf de schuldbrief van twee miljoen aan uw neef die de smokkelaar ging betalen als u was aangekomen in Europa.

U ontvluchtte Afghanistan begin september 2011 samen met uw vrouw en uw twee kinderen en kwam aan in België op 4 oktober 2011 waar u de volgende dag op 5 oktober 2011 asiel aanvraag. Voordien reisde u echter door Italië waar uw vingerafdrukken op 25 september 2011 genomen werden waardoor er een Dublinprocedure opgestart werd en u op 20 december 2011 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel het Belgische grondgebied te verlaten kreeg. Op 27 juni 2012 diende u uw tweede en huidige asielaanvraag in.

Bij uw terugkeer vreest u vermoord te worden door de ontvoerders van uw zoon.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de taskara van uzelf, uw vrouw en uw kinderen, een dreigbrief en een bevestigingsbrief voor. Uw advocaat legt een ambtsbericht over schoolgaande kinderen, een stuk uit de UNHCR-guidelines in verband met de risico's voor kinderen op weg naar school, een krantenartikel handelend over risico's voor kinderen in de Afghaans oorlog en een krantenartikel over de onthoofding van een twaalfjarige jongen voor. Op 20 september 2012 wordt het CGVS aangeschreven door uw advocaat die het risico dat uw vrouw en kinderen zouden lopen bij een eventuele terugkeer benadrukt. Op 2 oktober 2012 stuurt uw advocaat ter ondersteuning van uw asielaanvraag het arrest 'Affaire Singh et Autres c.Belgique -2 okt 2012' opgesteld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Naast deze documenten legt uw echtgenote 3 Belgische documenten met betrekking tot haar mentale problemen voor.

B. Motivering

*Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. **De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de***

status van subsidiaire bescherming is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan zo weinig geloofwaardig zijn en zo weinig plausibiliteit vertonen dat er geen geloof kan aan gehecht worden

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat u niet op overtuigende wijze heeft aangetoond dat u verbleef in het district Shindand waardoor bijgevolg ook weinig geloof kan worden gehecht aan uw problemen die zich in het district Shindand afspeelden.

Meer bepaald het feit dat u tijdens uw eerste asielaanvraag 'Herat' opgeeft als geboorteplaats (zie administratief dossier eerste asielaanvraag: overnameverzoek persoonsgegevens vraag 5) en bij uw tweede asielaanvraag initieel hetzelfde doet (zie administratief dossier tweede asielaanvraag: verklaring vraag 5) en pas nadien een correctie laat uitvoeren naar het dorp Azizabad in het district Shindand, doet twijfel rijzen over uw effectieve herkomst. Hetzelfde geldt trouwens voor uw vrouw (zie administratief dossier echtgenote eerste asielaanvraag: overnameverzoek persoonsgegevens vraag 5 en tweede asielaanvraag verklaring vraag 5). Ook bij het engelstalige (in het kader van de Dublin-procedure bij uw eerste asielaanvraag) ingevulde 'Standard Form for Requests for Taking Back'-formulier (19 okt 2011) staat in het vakje Place of Birth 'Herat' ingevuld terwijl er nochtans duidelijk een optiemogelijkheid is om een welbepaald district of een welbepaalde regio te specificeren (zie administratief dossier eerste asielaanvraag). Dezelfde vaststelling geldt voor uw vrouw (zie administratief dossier van uw vrouw). Indien u en uw vrouw werkelijk uit een dorp in het Shindand district afkomstig zouden zijn zou het toch niet meer dan normaal zijn dat u 'Shindand' had ingevuld waar gevraagd werd om het specifieke district te specificeren. Door telkenmale enkel 'Herat' te vermelden lijkt u vooral te verwijzen naar de hoofdstad van de gelijknamige provincie Herat. Het is daarom opvallend dat u, op een gegeven moment bij uw tweede asielaanvraag, plots de nood voelt om uw geboorteplek (en adres) 'Herat' aan te passen naar 'het dorp Azizabad in het district Shindand' dat gelegen is in de provincie Herat terwijl u dit voordien nooit nodig bleek te vinden. Temeer dat het district Shindand gelegen is in een regio die gekenmerkt wordt door willekeurig veralgemeend geweld in het kader van een gewapend conflict daar waar wat de stad Herat betreft er op dit moment geen sprake meer is van zulk een gewapend conflict. Dat u bij uw tweede asielaanvraag uw verklaringen betreffende uw geboorteplek en woonplaats lijkt aan te passen wekt de indruk dat deze wijziging is ingegeven omwille van opportunistische redenen. Als inwoner van de stad Herat maakt u immers op dit moment geen kans om een status subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend te krijgen terwijl dit voor een inwoner (zonder redelijk en veilig hervestigingsalternatief) van het district Shindand nog steeds geldt. Hierbij moet ook nog de kanttekening gemaakt worden dat u enkel Dari spreekt alhoewel u van pashtou-origine bent (CGVS p. 20). Het CGVS ontkent niet dat het in Afghanistan voorkomt dat mensen met Pashtou-origine het Dari als eerste taal hebben aangenomen maar benadrukt hierbij dat men de eigen taal normaalgezien niet verwaarloost zoals bij jullie het geval is. Zeker niet als men woont in een district als Shindand dat zo divers is en andere Pashtoun-gemeenschappen huisvest (zie administratief dossier: toegevoegde informatie). Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat het Dari meestal de voertaal is (ook bij Pashtunen) in verstedelijkte gebieden zoals Kaboel, Herat en Mazar. Dat verschillende zaken erop wijzen dat u eerder uit de stad Herat afkomstig bent in plaats van uit het district Shindand zou verklaren waarom u enkel Dari spreekt en het Pashtu slechts een beetje kan begrijpen.

Daarnaast kunnen ook uw verklaringen over het district Shindand niet overtuigen dat u daadwerkelijk geboren en getogen bent in dat district. Zo weet u bijzonder weinig over de luchtaanval die tien minuten wandelen van uw huis plaatsvond (CGVS p. 14) en die het leven gekost zou hebben aan negentig tot honderd burgers (CGVS p. 13) waaronder uw broer met zijn kinderen, uw oom met zijn familie en een tante met haar familie (CGVS p. 2). Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw broer (CGVS p. 2), evenals uw oom en tante (CGVS p. 22) niet op de lijst staan met de namen van alle slachtoffers (zie toegevoegde informatie administratief dossier). Daarnaast beweert u dat de Amerikanen in plaats van een talibanbijeenkoms het huwelijk of Kheyrat (viering na het huwelijk) van Qayum de zoon van Abdul Baki aanvielen (CGVS p. 3) terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het om een herdenkingsviering gaat voor iemand die enkele maanden voordien werd vermoord (zie toegevoegde informatie administratief dossier). Er kan van u verwacht worden dat u dit had geweten gelet op het feit dat u niet bent gegaan naar het feest omdat uw vrouw ziek was (CGVS p. 3). Als u niet ging omwille van uw zieke vrouw, impliceert dit dat u wel de intentie had om te gaan en moet u dus ook geweten hebben dat het om een herdenkingsviering ging en niet om een huwelijk. Temeer omdat de persoon die herdacht werd Timor Shah is, een bekend commandant geaffilieerd met de politie (zie toegevoegde informatie administratief dossier). Dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de informatie over het incident waarover het CGVS beschikt is bijgevolg weinig overtuigend.

Bovendien kent u helemaal geen details over het incident. Als u gevraagd wordt wie de Amerikanen viseerden, antwoordt u zeer algemeen dat het taliban waren (CGVS p. 13). Blijkbaar weet u niet dat het om een gekende taliban-commandant, mullah Siddiq, ging (zie toegevoegde informatie administratief dossier). **Waar u bij dit voorbeeld eventueel nog kan inroepen dat dit gaat om informatie die de mensen die de aanval uitvoerden in hun bezit hadden en dit dus niet persé bekend was bij de lokale bevolking, kan u dit niet zeggen van het feit dat u niet weet wie de valse tip van de taliban-bijeenkomst had doorgespeeld.** U had dit immers als inwoner van het dorp waar de aanval plaats had moeten weten. Zo waren er geruchten dat Nader Tawakil, de man die verantwoordelijk was voor de dood van Timor Shah, achter de valse informatie zou zitten (zie toegevoegde informatie administratief dossier). U heeft ook geen weet van Mohammad Nader, afkomstig uit Azizabad dorp (uw dorp), die ter dood werd veroordeeld voor het doorgeven van valse informatie aan buitenlandse troepen (zie toegevoegde informatie administratief dossier). Uw excuus dat u een simpele landbouwer was die aan het werk was op zijn land (CGVS p. 14) en geen televisie had (CGVS p. 14), wordt teniet gedaan doordat u eveneens beweert dat u via het nieuws op de hoogte bent gekomen van andere zaken zoals de ontvoering van de zoon van Abdul Ahmad (CGVS p. 8) en van de aanvallen van de taliban op scholen (CGVS p.18). Hiermee toont u aan dat u wel degelijk het nieuws volgde.

Vervolgens heeft u helemaal geen kennis over wat er de dag volgend op de luchtaanval gebeurde in uw dorp. Zo wist u niet dat er zestig lichamen tijdelijk werden geborgen in de hoofdmoskee van het dorp (zie toegevoegde informatie administratief dossier) en dat er rellen waren uitgebroken tussen het Afghaanse leger, die voedsel en kleren wou uitdelen, en de families van de slachtoffers waarbij er met scherp werd geschoten en acht gewonden vielen waarvan één in kritische toestand (zie toegevoegde informatie administratief dossier). Uw excuus dat u niets van dit incident weet omdat u aan het rouwen was (CGVS p. 19) en u zich enkel met de begrafenis van uw broer bezighield (CGVS p. 22), is weinig aannemelijk aangezien u verklaarde dat u naar de plaats van het incident was gegaan om het lichaam van uw broer op te halen (CGVS p. 22). **Het feit dat u vooral bezig was met uw eigen problemen en uw eigen verdriet kan niet verklaren dat u oogkleppen zou ophebben voor de ravage die men na zo'n incident aantreft zoals de lichamen in de moskee en de rellen die plaats vonden tussen het leger en de dorpsbewoners.**

Ten slotte is het weinig waarschijnlijk dat u de Qala-e-Rustam road niet zou kennen. Als u gevraagd wordt naar deze weg, antwoordt u nee, niet van gehoord. Ik hield me enkel bezig met mijn gronden en soms gingen we naar het district voor de kliniek of de bazaar (CGVS p. 16). Vreemd genoeg is dit net de weg die van uw dorp leidt tot het districtscentrum (zie toegevoegde informatie administratief dossier). Het CGVS kan er in komen dat de plaatselijke bevolking deze weg mogelijks niet kent onder deze naam maar dan had u op zijn minst het gelijknamige dorp, dat op 1,2 kilometer van het uwe ligt, moeten herkennen (zie toegevoegde informatie administratief dossier).

De vaststelling dat u tot twee keer toe Herat als geboorteplaats geeft, de vaststelling dat u als Pashtoun enkel Dari spreekt in een divers district als Shindand samen met het feit dat u geen juiste kennis heeft over een tragedie zoals de luchtaanval die plaatsvond op tien minuutjes van uw deur (en waarbij uw naaste familieleden zouden betrokken geweest zijn) en de weg of het gelijknamige dorp dat vlak bij het uwe ligt bewerkstelligen dat u het CGVS niet kan overtuigen dat u geboren en getogen bent in het district Shindand. De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt hierdoor al in ernstige mate aangetast. Dat u (en uw echtgenote en kinderen) bij uw tweede asielaanvraag een taskara (Afghaans identiteitsbewijs) voorleggen die het district Shindand vermeldt als geboorteplek doet hier niets aan af. Bij uw eerste asielaanvraag legde u immers geen taskara's voor (overnameverzoek vraag 19: taskara zou zich in Afghanistan bevonden hebben). Bovendien dient te worden opgemerkt dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, diploma's paspoorten, etc...) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie toegevoegde informatie administratief dossier).

In tweede instantie moet worden vastgesteld dat de tegenstrijdige verklaringen die u aflegt tijdens de gehoren bij DVZ en CGVS in verband met cruciale feiten in uw asielrelaas verder bevestigen dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen. Zo zijn uw verklaringen bij DVZ gebaseerd op de dreiging die uitgaat van Aminullah Gai (zie administratief dossier: vragenlijst vraag 3.5.) terwijl u bij het CGVS beweert dat u bedreigd werd door Nyangalai en zijn medecommandant Mullah Ghafoor (CGVS p. 6). Als u geconfronteerd wordt met deze tegenstelling, antwoordt u dat het Aminullahs mannen waren die de dreigbrief hadden gestuurd (CGVS p. 3). Aminullah Gai was vermoord en zijn zoon Nyangalai samen met Mullah Ghafoor waren nu de leiders (CGVS p. 3). **Het CGVS bestrijdt niet dat Aminullah Gai zou vermoord zijn maar vindt het weinig logisch dat u bij DVZ zou verklaren dat u bedreigd wordt door Aminullah Gai en bij het CGVS plots zegt dat die persoon reeds vermoord was en u bedreigd werd door zijn zoon en mullah Ghafoor.** Uw excuus dat u bij DVZ gezegd had dat het de mannen van Aminullah Gai waren, houdt

weinig steek gelet op het feit dat u bij DVZ meerdere malen naar Aminullah Gai verwijst als de persoon die u bedreigt en naar wie de politie op zoek is en u geen enkele keer Nangyalai of mullah Ghafoor vernoemd (zie administratief dossier: vragenlijst vraag 3.4. en vraag 3.5.).

Daarnaast verklaarde u bij DVZ dat Aminullah Gai eerst uw gronden trachtte in beslag te nemen (zie administratief dossier: vragenlijst 3.5.). Toen dit niet lukte, ging hij over tot het ontvoeren van u w zoon (zie administratief dossier: vragenlijst 3.5.). In het gehoor bij het CGVS laat u het in beslag nemen van die gronden achterwege. Als u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u dat u niet gezegd had dat hij die grond in beslag wou nemen maar dat de arbab (Juma Khan) kennis had van uw land en die ontvoering plande om dit land te kunnen verkrijgen (CGVS p. 6). Ook deze verklaring is weinig afdoende aangezien uw verklaring bij DVZ zou inhouden dat uw vervolger reeds één of meerdere acties had ondernomen om uw grond effectief in beslag te nemen terwijl u bij uw verklaringen bij het CGVS laat uitschijnen dat de ontvoering van uw zoon de eerste actie van uw vervolgers was. **De discrepantie tussen deze twee versies is te groot om verklaard te worden door een vergissing of een vergetelheid en ondermijnt dus bijkomend de geloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Verder verklaarde u bij DVZ dat er tien miljoen afghani losgeld geëist werd voor de vrijlating van uw zoon waarna u de hulp inriep van het dorps hoofd en de dorpsouderen en dat u achteraf extra geld moest betalen omdat de ontvoerders de vier miljoen te weinig vonden (zie administratief dossier: vragenlijst vraag 3.5.). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat u via via de hulp van J. K. had ingeroepen en dat die in contact trad met de ontvoerders waarna die op hun beurt tien miljoen afghani eisten (CGVS p. 5) en dat ze achteraf om extra geld vroegen omdat uw vrouw de rol die J. k. hierbij had gespeeld aan de autoriteiten had doorgegeven (CGVS p. 6). **Dit is frappant omdat bij de versie van DVZ J. K. helemaal geen zo'n dubieuze rol speelt als bij uw versie bij het CGVS.** Bij DVZ roept u enkel zijn hulp in, en vreemd genoeg ook die van andere ouderen, om het losgeld naar beneden te werken terwijl bij het CGVS blijkt dat J. K. als een soort woordvoerder van de ontvoerders optreedt. Ook de reden waarom de ontvoerders achteraf om extra geld vragen, verschilt hierdoor. Waar ze u in de versie van het CGVS willen bestraffen omdat u J. K. had verraden bij de autoriteiten, vragen ze bij de versie van DVZ om extra geld enkel en alleen omdat ze het initiële bedrag te weinig vonden.

In derde instantie moet worden vastgesteld dat sommige van uw verklaringen die essentiële feiten in uw asielrelaas aanraken weinig plausibel zijn. Zo verklaarde u dat uw zoon buiten zat te spelen toen twee mannen op een brommer uw zoon en zijn vriendjes benaderden (CGVS p. 8). De twee mannen vroegen wie de zoon van R. was waarop ze uw zoon ontvoerden (CGVS p. 8). **Het idee dat deze mannen die meer dan waarschijnlijk niet aan hun proefstuk toe waren (CGVS p. 8) een ontvoeringspoging zouden ondernemen zonder te weten wie hun doelwit is en daarna aan een groepje kinderen om bevestiging zouden vragen wie hun doelwit is, is dan ook weinig aannemelijk.**

Vervolgens verklaarde u dat u na vier dagen naar uw gronden ging en daar W. tegenkwam (CGVS p. 5 en 9). Deze persoon wist u te vertellen dat u hulp moest vragen aan J. K. (CGVS p. 5). Iemand die twee maanden daarvoor ontvoerd werd, werd vrijgelaten na bemiddeling van J. K. (CGVS p. 5). Even later in het gehoor verklaart u dan weer dat u niet meer precies weet de hoeveelste dag na de ontvoering van uw zoon u W. tegenkwam de vierde, vijfde of de zesde dag (CGVS p. 11). **Het CGVS vraagt niet dat u zich precies herinnert wanneer u W. had gesproken maar wil wel de aandacht vestigen op het feit dat als u niet toevallig W. tegen het lijf had gelopen u geen contact had kunnen leggen met uw ontvoerders.** Het was immers W. die uw aandacht vestigde op J. K. die u op zijn beurt dan weer in contact bracht met de ontvoerders. Wat had er gebeurd indien u W. niet tegen het lijf had gelopen? **Het klinkt weinig overtuigend dat de ontvoerders van uw zoon meer dan vier tot zes dagen zouden afwachten om contact met u op te nemen of om het contact van een toevalligheid als uw ontmoeting met W. te laten afhangen.** Tenzij W. natuurlijk zelf bij de ontvoering betrokken zou zijn. Als u gevraagd wordt hoe de relatie tussen J. K. en W. was, antwoordt u ik weet niet over zijn relaties maar hij zei me dat ik met hem kon praten (CGVS p. 9). **Het feit dat de ontvoerders het in contact treden met de familie van het slachtoffer om losgeld te eisen zouden laten afhangen van het toeval of dat u zich de bedenking niet maakt dat W. misschien vooropgestuurd zou zijn om u richting J. K. te begeleiden is dan ook weinig waarschijnlijk.**

Bovendien is het vreemd dat u niet navraagt op welke manier J. K. deze eerdere ontvoering heeft kunnen oplossen. Als u gevraagd wordt hoe W. wist dat J. K. had bemiddeld bij die andere ontvoeringszaak, want blijkbaar was het niet algemeen geweten dat J. K. hierin een rol had gespeeld (CGVS p. 10), antwoordt u dat u het hem niet gevraagd had, het was gewoon belangrijk om uw zoon terug te krijgen (CGVS p. 10). Ook bij J. K. zelf verklaarde u deze opgeloste ontvoeringszaak niet ten berde te hebben gebracht (CGVS p. 9). **Het CGVS erkent dat uw grootste zorg een veilige vrijlating van uw zoon is en dat u de hulp inroept van iedereen die iets voor u kan betekenen maar vindt het weinig aannemelijk dat u niet even peilt bij de betrokkenen om te zien wat ze voor u konden betekenen.** Zeker in zo'n delicate zaak waarbij uw zoon ontvoerd is.

Even vragen hoe hij de vorige ontvoeringszaak heeft kunnen oplossen of hoe hij in contact zou kunnen treden met de ontvoerders van uw eigen zoon had een te verwachten reactie geweest. Dat u dit niet deed komt opnieuw weinig aannemelijk over.

In dit opzicht is het ook weinig waarschijnlijk dat u niet weet hoe de verhoudingen lagen tussen J. K. en de andere invloedrijke personen in uw dorp zoals het hoofd van de lokale shura, de mullah en de ouderen. Als u gevraagd wordt hoe de relatie was tussen J. K., de ouderen en de mullah, antwoordt u dat u niet weet over hun onderlinge relaties (CGVS p. 11). U voegt eraan toe dat als dorpelingen problemen hebben ze naar één iemand van hen gaan (CGVS p. 11). Nochtans had u hierover meer kunnen zeggen aangezien u met hen allemaal samen het verkoopcontract van uw gronden ondertekende (CGVS p. 5). Ook nadat algemeen geweten was dat J. K. een dubbel spel speelde, had u contact met het hoofd van de lokale shura (CGVS p. 6). Hij raadde u zelfs aan om te vluchten omdat ze u zouden blijven lastigvallen (CGVS p. 6). Ook voor het hoofd van de lokale shura die naar alle waarschijnlijkheid vaak samenwerkte met J. K. (zie de ondertekening van het verkoopcontract), moet het dubbelspel van J. K. een schok geweest zijn. **Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat als het hoofd van de lokale shura u adviseert om te vluchten hij u niet meer inzicht heeft gegeven in zijn gevoelens ten opzichte van J. K..**

Daarnaast kunt u geen duidelijkheid scheppen over het feit dat J. K. moest vluchten en M. H. (de koper van uw gronden) ,die u ook verdenkt van betrokken te zijn bij de ontvoering (CGVS p. 12), niet. Vooreerst is het voor een arbab zoals J. K. perfect normaal om als tussenpersoon of onderhandelaar op te treden bij ontvoeringszaken (zie administratief dossier: toegevoegde informatie). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat een simpele vermelding van uw vrouw van de naam van J. K. als iemand die u geholpen had uw zoon vrij te krijgen (CGVS p. 6), zou volstaan om deze man te arresteren tenzij algemeen aangenomen wordt dat hij gelinkt is met de ontvoerders. **Het CGVS erkent dat er voldoende indirect bewijs was om J. K. te verdenken en bijgevolg dat J. K. dan ook op de vlucht sloeg maar vindt het dan wel ongeloofwaardig dat M. H. tegen wie men hetzelfde soort indirect bewijs heeft niet op de vlucht slaat en geen enkel probleem met de autoriteiten kent.** Uw excuus dat M. H. legale documenten had die door u getekend waren, is onvoldoende aangezien u uw grond moest verkopen onder dwang aan een veel lagere prijs dan de effectieve waarde. Uw argument dat J. K. verdacht werd omdat de onderhandelingen met de ontvoerders aantonen dat hij geaffilieerd was met hen voldoet in het licht van de toegevoegde informatie over ouderen of dorpschouwen die betrokken zijn bij onderhandelingen bij ontvoeringen niet. Het was het indirect bewijs zoals het feit dat hij jullie vraagt zijn rol bij de onderhandelingen te verzwijgen (CGVS p. 5) of het feit dat hij u zelf een koper voorstelt die binnen de twee dagen zoveel geld op tafel kan leggen (CGVS p. 5) die hem verdacht maken. **Dus als het niet de onderhandelingen waren die J. K. verdacht maakten maar wel het indirect bewijs kan men die verdachtmakingen gemakkelijk projecteren op M. H. en lijkt het weinig logisch dat hij ongemoeid zou worden gelaten door de autoriteiten.** Daarenboven als hun doel was om uw grond goedkoop te kunnen kopen zoals u zelf aangeeft in het gehoor (CGVS p. 12) kan men zich vragen stellen bij het initiële bedrag van het losgeld namelijk tien miljoen afghani (CGVS p. 5). Als de ontvoerders en M. H. onder één hoedje speelden, hadden ze natuurlijk een verschillende agenda. M. H. wil zo goedkoop mogelijk uw land kopen terwijl de ontvoerders een zo groot mogelijk bedrag aan losgeld willen binnenrijven. **Als de ontvoerders en M. H. tien miljoen afghani hadden afgesproken, tien miljoen afghani die u in principe wel in uw bezit had (30 jerib x 400.000 afghani = 12 miljoen afghani), is het vreemd dat de ontvoerders die tien miljoen afghani verwachten plots akkoord zouden gaan met vier miljoen en zelfs geen claim leggen op de overige twee miljoen die M. H. u verschuldigd was via de schuldbrief.** Hierbij valt op dat de ontvoerders vier, vijf of zes dagen geen contact met u opnemen (CGVS p. 11) en dan plots een deadline instellen van twee dagen (CGVS p. 5). Indien ze dit niet hadden gedaan konden ze nog gemakkelijk die twee miljoen afghani binnenrijven en misschien zelfs meer aangezien M. H. oorspronkelijk waarschijnlijk akkoord was gegaan met tien miljoen afghani. **Het is dan ook vreemd dat de ontvoerders zolang wachten om hun eis tot losgeld bekend te maken, plots een deadline van twee dagen instellen en zo in hun eigen voet schieten gelet op het feit dat u in zo'n korte tijd maar een deel van uw land kan verkopen.** Zeker als men in het achterhoofd houdt dat zo'n ontvoering volgens uw verklaringen gemakkelijk tot twee maanden kan aanslepen (CGVS p. 5).

De vaststelling dat uw verklaringen bij DVZ op cruciale feiten afwijken van uw verklaringen bij het CGVS samen met de weinig aannemelijke schets van de fysieke ontvoering van uw zoon, de weinig rationele beslissingen van de ontvoerders en uw gebrek aan kennis over J. K. en zijn verhoudingen met andere invloedrijke figuren uit uw dorp gecombineerd met het feit dat u zich waarschijnlijk niet eens in het district Shindand bevond op het moment van de door aangehaalde problemen, tonen aan dat uw problemen in Afghanistan weinig aannemelijk zijn en laten niet toe het voordeel van de twijfel toe te kennen voor wat betreft de essentiële feiten van uw asielrelaas..

Als allerlaatste opmerking kan nog toegevoegd worden dat u als asielzoeker verondersteld wordt om asiel te vragen in het eerste Europese land waar u terechtkomt. Dat u weigerde om asiel te vragen in Italië omdat de omstandigheden in België beter zouden zijn ondermijnt uiteraard de ernst van de door u ingeroepen vrees en onderstreept eens te meer de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

In het licht van het voorgaande dient er geconcludeerd te worden dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Op basis van dezelfde verklaringen, toont u evenmin aan een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet beïnvloeden. Uw taskara (en die van uw vrouw en kinderen) werd eerder al besproken. De dreigbrief en de bevestigingsbrief van uw problemen zijn in het licht van uw ongeloofwaardig bevonden verklaringen bijgevolg ook ongeloofwaardig. Het betreft zelfgeschreven brieven waarvan de authenticiteit moeilijk achterhaald kan worden. Bovendien dient te worden opgemerkt dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, diploma's paspoorten, etc...) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie toegevoegde informatie administratief dossier). Wat betreft de algemene documenten die uw advocaat voorlegt over schoolgaande jeugd en het risico die Afghaanse kinderen en vrouwen na een terugkeer uit het buitenland, moet worden opgemerkt dat uit deze documenten niet blijkt dat u of uw kinderen een persoonlijke, gegronde vrees hebben bij terugkeer. Wat de documenten die de mentale problemen van uw echtgenote bespreken betreft, dient te worden opgemerkt dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming gezien er geen geloof kan gehecht worden aan jullie asielrelaas. Zoals blijkt uit het gehoorverslag kampte uw echtgenote ook in Afghanistan al geruime tijd met mentale problemen (gehoorverslag echtgenote, p.2). U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in uw geval de veiligheidssituatie in de stad Herat te worden beoordeeld. Hoewel u beweert afkomstig te zijn uit het district Shindand gelegen in de provincie Herat, heeft het CGVS reeds aangetoond dat er op zijn minst grote vraagtekens kunnen geplaatst worden bij uw bewering uit Shindand te komen. Het CGVS concludeert dan ook dat u op basis van uw verklaringen een veilig en redelijk vestigingsalternatief heeft in de stad Herat. Bovendien komt uit het gehoor duidelijk naar voor dat u uit een welstellende familie afkomstig bent. Zelf verklaarde u 80 jeribs grond te bezitten. Zelfs indien u zoals u verklaart 30 jeribs zou verkocht hebben om de één of de andere reden heeft u nog steeds 50 jeribs over. In de provincie Herat wordt iemand die meer dan 30 jeribs land bezit beschouwd als een rijke grootgrondbezitter en daarmee behoort u tot de twintig procent rijkste grootgrondbezitters van de provincie Herat (zie informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier). Volledigheidshalve dient ook nog opgemerkt te worden dat volgens het UNHCR voor mannelijke alleenstaanden en gezinnen de nood aan traditionele beschermingsmechanismen (familie-, clan- en stamverbanden) vervalt indien zij zich kunnen vestigen in stedelijke gebieden die onder regeringscontrole staan en over voldoende infrastructuur beschikken (zie informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier). Vanuit het kader van een asioldossier bekeken is er bijgevolg niets dat uw terugkeer naar de stad Herat in de weg staat.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Herat te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. UNHCR oordeelt dat in het licht van: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen, de situatie in bepaalde delen van Afghanistan kan gekenmerkt worden als een situatie van veralgemeend geweld. Meer specifiek stelt UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit hogervermelde regio's mogelijk nood aan internationale bescherming.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten.

Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt echter expliciet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Herat een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR heeft na december 2010 geen update meer vrijgegeven van deze Eligibility Guidelines en deze richtlijnen zijn dus nog steeds geldig.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de Afghanistan NGO Safety Office situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in het westen sterk varieert. Ook al kunnen bepaalde provincies en districten in het westen als onveilig worden beschouwd, toch blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in Herat stad relatief rustig is en het aantal veiligheidsincidenten erg beperkt is gebleven.

Herat stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat en geen van de bronnen vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht zouden werpen op hogervermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Herat in de provincie Herat vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat uw echtgenote te kampen heeft met een bijzondere medische situatie."

Ten aanzien van B.S.:

"A. Feitenrelaas

U, B. S., bent een achtentwintigjarige Afghaanse vrouw van Pashtou-origine. U bent geboren in het dorp Azizabad gelegen in het district Shindand, dat op zijn beurt gelegen is in de provincie Herat. Tien à elf jaar geleden huwde u met B. R. (O.V. 6890668). Samen kreeg u twee kinderen. M. B. is acht jaar en uw dochter M. B. is er ongeveer vijf.

Wat betreft de problematiek waarmee jullie gezin in Afghanistan geconfronteerd werd en op basis waarvan jullie Afghanistan dienden te ontvluchten verwijst het CGVS naar het

beschreven feitenrelaas in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aan uw echtgenoot B. R. (O.V. 6890668). Zie onder:

“(…)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u te kampen heeft met een bijzondere medische situatie.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

Bij brief van 18 februari 2013 verzoekt de raadvrouw van de verzoekende partijen om de nieuwe elementen in bijlage toe te voegen aan het dossier. De nieuwe gegevens betreffen een medisch verslag van 18 januari 2013 in hoofde van verzoekster alsook een medisch verslag van 18 januari 2013 in hoofde van de zoon, M.B.

In de brief wordt gewezen op de alarmerende medische toestand van verzoekster. Omwille hiervan zou zij niet in staat zijn geweest om op een zelfstandige en functionele wijze haar asielaanvraag te verdedigen.

Verzoekster vraagt ook om haar dossier af te splitsen van dat van haar echtgenoot. Op dit verzoek kan niet worden ingegaan aangezien de verzoekende partijen in hun verzoekschrift van 9 november 2012 verzochten beide beroepen wegens verknochtheid samen te behandelen. De beroepen werden dientengevolge samengevoegd.

De nieuwe gegevens en inzonderheid het medisch verslag in hoofde van verzoekster bevatten nieuwe elementen die overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/76, §1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet geen steun vinden in het rechtsplegingsdossier. Deze nieuwe gegevens vertonen immers geen verband met de in de asielaanvraag en tijdens het onderzoek ervan geuite vrees.

Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissingen dienen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 oktober 2012 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER